

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๕๓

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลไกการทำงานที่สอดคล้องกับกระบวนการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตามภารกิจหลักในแต่ละด้าน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับสำนักวิชา ซึ่งคณบดีสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชลธิรา สัตยาวัฒนา เป็นประธานฯ กำกับการประกันคุณภาพทุกองค์ประกอบ ทั้งตามเกณฑ์การประเมินของ สกอ. สมศ. และ มวล.

การดำเนินการประกันคุณภาพเชิงระบบและกลไก เป็นการดำเนินการด้วยจิตสำนึกแห่งการประกันคุณภาพเพื่อก้าวสู่ “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” ตาม แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศ ในระยะ ๕ ปี (๒๕๕๒-๒๕๕๖) ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ โดยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์ทุกสาขา/หลักสูตร และโดยการหนุนเสริมหลังจากคณะผู้ช่วยสอนซึ่งในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีจำนวนมากขึ้นกว่าเดิม (รวมประมาณ ๗ อัตรา) ด้วยการจัดกิจกรรม/โครงการ เพื่อเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการ การวิจัย การให้บริการวิชาการสู่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในเชิงบูรณาการระดับสำนักวิชา และในระดับหลักสูตรทุกหลักสูตรปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

ผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโครงสร้างการบริหารวิชาการของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้รับการประมวล ประเมิน และยกย่องเป็นรายประจำปี (SAR) เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนักวิชา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดย “คณะกรรมการจัดทำรายงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักวิชา” ซึ่งมี ดร.ทิพย์วัลย์ สุทิน เป็นประธานฯ เอกสารยกย่อง SAR ได้รับการตรวจสอบจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ผ่านการตรวจสอบ ทบทวน และรับรอง โดย “คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์” ปรากฏเป็นรายงานประจำปีฉบับนี้ (SLA-SAR 2010)

ในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๓ สำนักวิชา ได้ดำเนินงานตามภารกิจด้านต่างๆ ตาม “แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” ขนานคู่กันไปกับ “แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศระยะ ๕ ปี ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์” โดยมีการบูรณาการแผนงานด้วยโครงการ/กิจกรรม ที่กำหนดไว้ในแผนฯ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปี ๒๕๕๓ ที่ได้รับ ทั้งนี้ด้วยวิสัยทัศน์ใหม่ที่สอดคล้องกับ จำนวนนักศึกษา จำนวนอาจารย์ และจำนวนหลักสูตรที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์รับผิดชอบ (เป็นตัวเลขงบประมาณมากกว่าที่เคยได้รับด้วยระบบวิธีคิดแบบเดิม ประมาณ ๔-๕ เท่า)

งบประมาณเพื่อการพัฒนาวิชาการตามแผนฯ ที่กำหนดขึ้นใหม่นี้ ส่งผลอย่างมีนัยยะสำคัญให้สำนักวิชา สามารถดำเนินงานบรรลุแผนพัฒนาฯ ตามขั้นตอนและจังหวะก้าวที่เตรียมการไว้ครบทุกแผน โดยสามารถเปิดหลักสูตรใหม่ได้ทั้งในระดับปริญญาตรี (หลักสูตรไทยศึกษาบูรณาการ และหลักสูตรรัฐศาสตร์) และระดับปริญญาเอก (หลักสูตรเอเชียศึกษา) มีบางหลักสูตรสามารถรับนักศึกษาจำนวนมากที่ที่กำหนด ถ้าหน้าแผนรับนักศึกษาประจำปีที่วางไว้ล่วงหน้า เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษ และมีบางหลักสูตรรับนักศึกษาได้มากกว่าทุกปีที่ผ่านมา เช่น หลักสูตรภาษาจีน อีกทั้งมีหลักสูตรเปิดใหม่ที่สามารถรับเข้านักศึกษาจำนวนเกินแผนที่กำหนดเป็นสองเท่า ได้แก่ หลักสูตรรัฐศาสตร์ นอกจากนี้ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ยังสามารถเปิดหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา ได้เร็วกว่าที่ประมาณการไว้ คือ สามารถเปิดรับนักศึกษาปริญญาเอกรุ่นแรกของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ ตั้งแต่ภาค ๑/๒๕๕๔ ซึ่งกำหนดไว้ให้เป็น Benchmark ของสำนักวิชา เพื่อก้าวสู่ความเป็น “สถาบันการเรียนรู้” สมบูรณ์แบบ ที่เน้นการวิจัย-ด้วยมาตรฐานสากล ตามที่ได้กำหนดไว้เป็น “ปณิธาน” ร่วมกันในหมู่คณาจารย์ศิลปศาสตร์ ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๒

ผลการประกันคุณภาพในภาพรวมของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ประมวลสรุปได้ดังนี้

๑. ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชา ซึ่งได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของการประกันคุณภาพปีการศึกษา ๒๕๕๒

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ใช้แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กำกับ แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชา (๒๕๕๒-๒๕๕๖) และนำข้อเสนอแนะจาก “รายงานประจำปีเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๒ (SAR)” รวมทั้ง “รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีการศึกษา ๒๕๕๒” มาดำเนินงาน เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาภายในสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ อย่างเป็นระบบ ดังนี้

๑) การประกันคุณภาพ ด้านการวางแผนฯ ติดตาม ตรวจสอบ ผลการดำเนินงานตามแผนฯ ที่กำหนด

๑.๑ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้ปรับระบบและกลไกการทำงานของคณะกรรมการประจำสำนักวิชาฯ ใหม่ โดยได้จัดประชุมทำความเข้าใจกับคณาจารย์ศิลปศาสตร์ ผ่านวาระการประชุมคณะกรรมการประจำสำนักวิชาฯ เป็นประจำ ทุกเดือนเฉลี่ยเดือนละ ๑ ครั้ง ในกรณีนี้ ได้ร่วมกันจัดทำแผนระยะยาวและแผนปฏิบัติการในทุกภารกิจที่กำหนดในยุทธศาสตร์ของมวล. ให้สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชาฯ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความชัดเจน มีทิศทางหลักที่สอดคล้องกัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของอาจารย์/ผู้ช่วยสอน ของทุกสาขาวิชา/หลักสูตร รวมทั้งมีการประชุมส่วนงาน/ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อทบทวนแผนฯ และปรับแผนฯ ทุกระยะ ๓ เดือน

๑.๒ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้ดำเนินการตาม แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชาฯ (SLA Road Map to Excellence ๒๐๐๙-๒๐๑๓) โดยในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ยังคงวางจุดเน้นในการเปิดรับนักศึกษาในหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของสังคมใน ระดับปริญญาโท ทั้ง ๓ หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศึกษา สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา และสาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ)

๑.๓ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้กำหนดแผนการพัฒนาหลักสูตรใหม่ระดับปริญญาตรี อย่างเป็นระบบ ให้อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อผลักดันงานตามแผนนี้ให้ลุล่วง ผ่านความรับผิดชอบหลัก โดยผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพัฒนาหลักสูตร ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ เมื่อกสม ร่วมกับ “คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรฯ” ต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรระดับปริญญาตรี ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ และ สาขาไทยศึกษาบูรณาการ (ซึ่งประกอบด้วย ๓ วิชาเอก คือ ภาษาและวรรณกรรมไทย ไทยศึกษานวัตกรรม และภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ) โดยจัดให้มีคณะทำงานประชาสัมพันธ์ขับเคลื่อนแบบ “ประชาสัมพันธ์ตรง” ในระดับโรงเรียนในภูมิภาค ภาคใต้ ซึ่งในที่สุดก็สามารถเปิดสอนและรับนักศึกษาได้ทันปีการศึกษา ๒๕๕๔ ตามแผนฯ ที่กำหนด เฉพาะหลักสูตรรัฐศาสตร์ สามารถรับนักศึกษาในจำนวนเกินกว่าแผนฯ รับนักศึกษาที่ตั้งไว้

๑.๔ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ร่วมกับ “คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรฯ” โดยการผลักดันของผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพัฒนาหลักสูตรร่วมกับคณบดี ยังได้พัฒนา หลักสูตรใหม่ระดับปริญญาเอก และเปิดสอนได้ทันตามแผนฯ ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ๒๕๕๔ ได้อีก ๑ หลักสูตร คือ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา ส่วนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์บูรณาการ ได้กำหนดให้ชะลอแผนฯ เพื่อการทบทวนชื่อหลักสูตรและทิศทางของหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องที่สุด โดยคำนึงถึงปัญหาพื้นฐาน คือ ปัญหาอัตราค่าจ้างของบุคลากรผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งยังมีจำกัด และยังขาดผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม

*** ทั้งนี้ ในแง่ของการพัฒนาหลักสูตรใหม่ทั้งระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปริญญาโทและปริญญาเอก กล่าวได้ว่ายังคงมีความพยายามที่จะพัฒนาแผนฯ แต่อยู่ระหว่างการ “ทบทวนแผนฯ” คาดว่าจะสามารถพัฒนาหลักสูตรใหม่และเปิดรับสมัครนักศึกษาได้ตามแผนฯ ประมาณปีการศึกษา ๒๕๕๔-๒๕๕๕

๑.๕ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ยังได้รับรองและติดตามกำกับแผนฯ ให้มีการพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย และให้นำหนักกับการริเริ่มแผนผลิตบัณฑิต ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพบัณฑิตเฉพาะราย ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษา โดยผ่านการศึกษาเรียนรู้ในหลักสูตรปริญญาตรี และส่งเสริมให้สนใจในความเป็นเลิศทางวิชาการ แล้วตัดสินใจศึกษาต่อถึงชั้นปริญญาเอกได้ตามกรอบและระเบียบข้อ บังคับของหลักสูตร ในเชิงกระบวนการ สำนักงานคณบดีได้จัดให้มีการประชุมพบปะนักศึกษาที่อยู่ใน SLA Dean’s List (A) ซึ่งมีผลการเรียนดีเด่นมาโดยตลอด ให้ความเข้าใจและให้เกิดแรงบันดาลใจว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรีอย่างโดดเด่นหรือยอดเยี่ยมแล้ว สามารถศึกษาต่อยอด ผ่านการร่วมเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท โดยลงทะเบียนเรียนชั้นปริญญาเอกได้ทันที ปรากฏว่า ณ สิ้นปีการศึกษา ๒๕๕๓ มีนักศึกษาใน Dean’s List ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง สามารถผ่านการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์เข้าศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาเอเชียศึกษาได้ ๑ ราย

*** แนวทางนี้ สำนักวิชาฯ จะได้นำเสนอเข้าสู่การพิจารณาระดับมหาวิทยาลัย ผ่านสภาวิชาการ ซึ่งได้รับความเห็นชอบในเชิงหลักการแล้ว เพื่อให้ฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัยนำไปพัฒนาเป็น “โครงการผลิตบัณฑิตเกียรตินิยมแบบก้าวหน้า” (Honors Degree Program) สามารถปรับใช้กับหลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

สรุปในภาพรวม คณาจารย์สำนักวิชาศิลปศาสตร์ ร่วมกับ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยง ได้ร่วมกันประเมินความเสี่ยงในแต่ละหลักสูตร พบว่ามี “ความเสี่ยง” ในลักษณะการต่าง ๆ กัน จึงได้จัดทำแผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยง ให้อยู่ในวิสัยที่ควบคุมได้ แก้ปัญหาความขัดแย้งภายใน และเสริมความเข้มแข็งเด็ดขาดในการจัดการปัญหาที่ไม่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ โดยได้มีการวางแผนร่วมกันเพื่อกำหนดเป้าหมายของแต่ละกิจกรรม/โครงการ และกำหนดตัวบ่งชี้ที่สะท้อนภารกิจหลักของสำนักวิชาฯ เพื่อจัดการความ

เสี่ยงและวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนปี ๒๕๕๓ เป็นต้นไปได้เป็นผลสำเร็จ โดยเฉพาะ ในหลักสูตรรัฐศาสตร (ด้านจริยธรรมและธรรมาภิบาล) หลักสูตรภาษาอังกฤษ (ด้านคุณภาพบัณฑิต) หลักสูตรภาษาจีน (ด้านคุณภาพบุคลากรสาย วิชาการ) หลักสูตรภูมิภาคศึกษา (ด้านชื่อหลักสูตรซึ่งเป็นที่เข้าใจยากและไม่สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจสังคมการเมือง ปัจจุบัน) หลักสูตรไทยศึกษาบูรณาการ (ด้านจำนวนและคุณภาพบุคลากรสายวิชาการ) และสำนักบริหารทั่วไป (ด้านจำนวน และคุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน)

๒) การประกันคุณภาพด้านการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการเชิงโครงสร้าง สายงาน และระบบงาน

สายวิชาการ

๒.๑ ในด้านบริหารจัดการเชิงโครงสร้างและระบบงาน สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ปรับโครงสร้างการบริหารงาน ภายในสำนักวิชา โดยจัดระบบใหม่ กำหนดให้มี ผู้ช่วยคณบดีโดยจิตอาสา เริ่มตั้งแต่ปลายปี ๒๕๕๒ ต่อด้วยต้นปี ๒๕๕๓ มี ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายพัฒนาหลักสูตร ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนานาชาติ โดยปรับชื่อและสายงาน จากฝ่ายพัฒนาหลักสูตร เดิม เป็น ฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา และขยายสายงานจากฝ่ายกิจการนานาชาติเดิม เป็น ฝ่ายกิจการพิเศษและกิจการ นานาชาติ ผู้ช่วยคณบดีทุกฝ่ายทำงานขึ้นตรงต่อคณบดี ร่วมบริหารโครงการนำร่อง/กิจกรรม/โครงการใหม่ ที่ริเริ่มและ ดำเนินการโดยสำนักงานคณบดี เป็นการรับผิดชอบช่วยการบริหารวิชาการของคณบดีตามสายงานที่กำหนดในลักษณะกำกับ ดูแล มิใช่สายบังคับบัญชา ทั้งนี้ คณบดีและผู้ช่วยคณบดีมีการประชุมพบปะหารือเป็นครั้งคราวตามสายงานที่กำหนดดูแล โดย ในปี ๒๕๕๓ ได้กระจายความรับผิดชอบในการกำกับดูแลให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

๒.๒ ปลายปีการศึกษา ๒๕๕๓ ได้แต่งตั้ง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งสายงาน เพื่อแก้ปัญหา ด้านกิจการนักศึกษา ด้วยสำนักวิชา ยังสร้างกลไกรองรับไม่เพียงพอต่อการขยายตัวเชิงปริมาณของจำนวนนักศึกษา ซึ่งส่งผล กระทบต่อคุณภาพของนักศึกษาในภาพรวม รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะทำงานฯ ฝ่ายกิจการนักศึกษาของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ โดยตรง เพื่อเตรียมการรองรับการขยายตัวของจำนวนนักศึกษาหลักสูตรใหม่ของสำนักวิชา โดยเฉพาะหลักสูตรรัฐศาสตร เพื่อพัฒนาแนวคิดวิธีทัศน์ในการจัดกิจกรรม/โครงการรองรับลักษณะพิเศษของหลักสูตรทางสังคมศาสตร์ อันแตกต่างไปจาก เดิมที่ค่อนข้างไปในทางมนุษยศาสตร์ (ภาษา)

๒.๓ เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการขยายตัวทางการพัฒนาวิชาการ ด้านพัฒนาหลักสูตรและเปิดสอนหลักสูตรเปิด ใหม่ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอก กลุ่มผู้ช่วยคณบดีจึงได้มีข้อตกลงร่วมกันให้เสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง รอง คณบดี สำนักวิชาศิลปศาสตร์ ขึ้นเป็นกิจจะลักษณะ เพื่อร่วมบริหารวิชาการกับคณบดี ซึ่งต้องเตรียมความพร้อมในการบริหาร หลักสูตรและร่วมสอนรายวิชาการระดับปริญญาเอก สาขาเอเชียศึกษา โดยให้ผู้ช่วยคณบดีซึ่งได้ก้าวสู่กระบวนการฝึกภาวะ การเป็นผู้นำแล้ว หมุนเวียนกันเข้ามาร่วมบริหารวิชาการอย่างเป็นทางการในตำแหน่ง “รองคณบดี” รายละเอียดประมาณ ๑ ปี การศึกษา (ทั้งนี้เป็นการตกลงกันภายใน)

สายปฏิบัติการ (สนับสนุน)

๒.๔ กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ธุรการ ทำหน้าที่ (รักษาการ) เลขานุการ ประจำสำนักงานคณบดี ทำหน้าที่เป็นผู้ ประสานงานรองคณบดี และผู้ช่วยคณบดีฝ่ายต่าง ๆ อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง ในการประสานงาน โครงการ/กิจกรรมใหม่ ที่มีลักษณะบูรณาการ และเป็นปฏิบัติการเชิงรุก กำกับแผนฯ กิจกรรม/โครงการ โดยคณบดี

๒.๕ กำหนดให้มีพนักงานสายปฏิบัติการ ผู้รับผิดชอบงานด้านแผนฯ งบประมาณ และการเงิน รวมทั้งการตรวจสอบ ภายใน และการประเมินความเสี่ยง ที่ทำงานขึ้นต่อคณบดีโดยตรง คณบดีกำกับแผนการใช้งบประมาณเชิงบูรณาการ และการ ปรับแผนฯ โดยการติดตามการใช้งบประมาณ การตรวจสอบภายใน ประเมินความเสี่ยงและบริหารความเสี่ยงเป็นประจำทุกเดือน

๒.๖ กำหนดให้มีพนักงานสายปฏิบัติการ ผู้รับผิดชอบงานด้านการบริหารงานบุคคล ที่ทำงานขึ้นต่อคณบดีโดยตรง เพื่อติดตาม ตรวจสอบ ประเมินการใช้อัตรากำลังอาจารย์ ผู้ช่วยสอน เจ้าหน้าที่ ให้สอดคล้องกับการกิจและถูกต้องตาม ระเบียบของมหาวิทยาลัย เนื่องจากสำนักวิชาศิลปศาสตร์กำลังขยายตัวอย่างมากในเชิงของอัตรากำลังสายวิชาการ โดยได้รับ อนุมัติอัตราสายวิชาการเพิ่มและอัตราทดแทน รวมประมาณ ๑๕ อัตรา ในระยะสองปีที่ผ่านมา โดยเริ่มทำการสรรหาและ บรรจุบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามอัตราที่ได้รับ

๒.๗ กำหนดให้มีพนักงานสายปฏิบัติการ ผู้รับผิดชอบงานด้านกลไกการประกันคุณภาพ ที่ทำงานขึ้นต่อ คณะกรรมการประกันคุณภาพโดยตรง โดยเริ่มทำหน้าที่ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา เพื่อความสอดคล้องต่อกันของกระบวนการ กลไก และข้อมูล โดยทำงานร่วมกับอาจารย์/กรรมการ ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างใกล้ชิด เพื่อ สร้าง “ทีมงาน” คณะทำงานประกันคุณภาพ ที่มีความรับรู้และความเข้าใจอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัต

๒.๘ ในสภาพที่โครงสร้างการบริหาร หลักสูตรและกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ และกลไก/กระบวนการประกันคุณภาพขยายตัว เข้มข้นขึ้นมากกว่าเดิม คณบดีได้ประสานความเข้าใจกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยฝ่ายพัฒนาองค์กรเพื่อขออัตรากำลังเพิ่มเพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ (ได้รับอนุมัติอัตรา “นักวิชาการ” ๑ อัตรา เมื่อต้นปีการศึกษา ๒๕๕๔)

สรุปในภาพรวม การบริหารจัดการเชิงโครงสร้างและระบบของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ตลอดปี ๒๕๕๓ ได้ใช้ e-office และ e-mail เป็นวิธีการทำงานในการประสานงานกิจวัตรรายวัน รวมทั้งการหารือ ขอความเห็นร่วมกันในเรื่องเร่งด่วน ไม่อาจรอการประชุมที่พร้อมเพรียงกันได้ การทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายระบบสารสนเทศกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งสามารถทำงานหลายด้านที่เคยล่าช้า ลุล่วงรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งคณบดีก็ได้มีโอกาสรับทราบความเห็นจากคณาจารย์รอบด้านมากขึ้น *ซึ่งมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในด้านการประเมินความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงได้ทันการณ์*

๓) การประกันคุณภาพด้านพัฒนานักศึกษา บัณฑิต และอาจารย์ ที่เป็นอัตลักษณ์ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์

๓.๑ ได้มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหาคุณภาพบัณฑิต และกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการในการทบทวนค้นหา ระบบ กลไก ในการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นของสำนักวิชาศิลปศาสตร์เอง ทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนบุคคล และระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ/การศึกษาค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์

๓.๒ เฉพาะในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งสำนักวิชา ยังมีปัญหาในเชิงสัดส่วน เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดที่กำหนด ได้มีการเสวนาแลกเปลี่ยนทั้งในระดับสาขาวิชาและสำนักวิชา เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ประจำรุ่นใหม่และที่คิดสรรรับเข้าใหม่ ให้มีโอกาสพัฒนาตนเองเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยสำนักวิชา ดำเนินการพัฒนาเสริมความเข้มแข็งด้านการวิจัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น การจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายพิเศษ ใน Dean's Seminar Series เป็นประจำ สลับกับการส่งเสริมให้อาจารย์ ผู้ช่วยสอน และนักศึกษา นำเสนอผลงานวิชาการและวิจัย ผ่านการสัมมนาภายใน SLA In-House Advanced Research Empowerment โดยเปิดเวทีกว้างสำหรับผู้สนใจภายนอกสำนักวิชา และมหาวิทยาลัยด้วยในบางโอกาส

๓.๓ ได้หากวิถีในการสร้างสมดุลในการเปิดสอนรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความหลากหลายกว่าเดิม เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับทั้งอาจารย์และนักศึกษา เป็นการกระจายโอกาสและความเป็นไปได้ให้กับการเพิ่มจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ โดยคณบดีดำเนินการ สอบถาม ติดตาม การพัฒนา Profile ของอาจารย์บางท่านเป็นการเฉพาะและให้คำชี้แนะด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อย่างมีจังหวะก้าว

๓.๔ ในด้านการพัฒนาคุณวุฒิอาจารย์ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ สำนักวิชา ได้สนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ภายในประเทศ ๑ ราย และศึกษาต่อต่างประเทศ ในประเทศมาเลเซีย (แบบไม่เต็มเวลาเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ) ๑ ราย มีอาจารย์ประจำได้รับทุนการศึกษาชั้นปริญญาเอก จากรัฐบาลจีน (แบบเต็มเวลา) อีก ๑ ราย และต้นปีการศึกษา ๒๕๕๔ มีอาจารย์ได้รับพิจารณาศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก สาขาเอเชียศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์อีก ๑ ราย

๓.๕ ในด้านการพัฒนาอาจารย์เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิชาการ ได้ดำเนินกระบวนการสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ มีอาจารย์ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๒ ราย (ซึ่งได้รับอนุมัติแล้ว ๑ ราย-สาขามานุษยวิทยา กำลังอยู่ในกระบวนการพิจารณา ๑ ราย-สาขารัฐศาสตร์) มีผู้กำหนดแผน ขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์แล้ว ๑ ราย (กำลังดำเนินการ-สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) และมีผู้เตรียมการด้านเรียบเรียงเอกสารการวิจัยเพื่อขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์อีก ๑ ราย (สาขาภาษาไทย)

๓.๖ ในด้านพัฒนาศักยภาพอาจารย์ที่ถึงพร้อมด้วยคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ริเริ่มสร้างกระบวนการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ด้วยวิสัยทัศน์การสรรหาที่เปิดกว้าง และโปร่งใส โดยเรียนเชิญให้นำเสนอผลงานทางวิชาการในเวทีที่เหมาะสมกับสถานภาพ คุณวุฒิ วัยวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการ ผลปรากฏว่า สามารถรับอาจารย์ใหม่เข้ามาร่วมงานได้ในเชิง “คุณภาพ” กล่าวคือ เป็นอาจารย์ไทย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ๑ ราย (สาขาประวัติศาสตร์) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทและกำลังเขียนวิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาเอก (ใกล้สำเร็จ) จากสถาบันการศึกษาระดับเครือข่ายอีอีอี ๑ ราย (สาขาโบราณคดีและประวัติศาสตร์ศิลป์)

นอกจากนี้ ยังมีอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เข้าประจำทำงานแล้ว วุฒิปริญญาเอก ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ๑ ราย (สาขามานุษยวิทยา-การเมือง) และที่ผ่านการสอบสัมภาษณ์เตรียมบรรจุอีก ๒ ราย วุฒิปริญญาเอก (สาขาสังคมวิทยา-การเมืองการปกครอง และ สาขามานุษยวิทยา-ศาสนา)

สรุปในภาพรวม หากสำนักวิชาศิลปศาสตร์สามารถบรรจุผู้ทรงคุณวุฒิเข้าประจำทำงานได้ตามแผนที่กำหนดครบทุกอัตรา รวมประมาณ ๑๕ อัตราที่กำลังทยอยรอความพร้อมและรอการบรรจุ เป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า คุณภาพการศึกษาปี ๒๕๕๔ จะบรรลุถึงความชัดเจนซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ/วิจัยตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ฯ อันจะมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และคุณลักษณะบัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต ที่พึงประสงค์ ให้เป็นอัตลักษณ์ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๔) การประกันคุณภาพด้านการบูรณาการกิจกรรม/โครงการ กับการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยการยึดปณิธาน “เป็นหลักในถิ่น เป็นเลิศสู่สากล”

๔.๑ ได้ดำเนินกิจกรรมวิชาการ/วิจัย/ประชุมระดับชาติ/นานาชาติ รูปการต่าง ๆ เพื่อสร้างเงื่อนไข เวที และแรงจูงใจ ให้คณาจารย์ศิลปศาสตร์รุ่นกลางและรุ่นใหม่ รวมทั้งนักศึกษา เสนอผลงานวิชาการ/วิจัย ที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์จัดขึ้นในวาระโอกาสต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่มาตรฐานสากลอย่างเข้มข้น เช่น

ในส่วนของอาจารย์/ผู้ช่วยสอน

- ในด้านการประกันคุณภาพ “สู่สากล” ได้ริเริ่มโครงการ/กิจกรรม ใหม่จำนวนหนึ่ง เพื่อส่งเสริมแนวทาง “สู่สากล” เพื่อปรับอัตลักษณ์และเพิ่มสีสันในการบริการทางวิชาการ บริหารจัดการโดยสำนักวิชาอย่างเป็นทางการให้กับชุมชนวิชาการท้องถิ่นรายรอบมหาวิทยาลัยและภูมิภาค เช่น การจัดเสวนาวิชาการเป็นวาระประจำ ในโครงการ Dean’s Seminar Series (DSS) จำนวนไม่ต่ำกว่า ๖ ครั้ง ในปี ๒๕๕๓ โดยการเชิญนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศมาบรรยายและเสวนาเป็นวาระประจำ
- เพื่อเสริมความเข้มแข็งให้กับการวิจัยในหมู่อาจารย์รุ่นใหม่ และผู้ช่วยสอน ได้พยายามผลักดันให้เกิดนักวิจัยใหม่ให้มากขึ้น โดยจัดโครงการพัฒนานักศึกษา อาจารย์ และผู้ช่วยสอน ผ่านรูปแบบการสัมมนาภายใน เพื่อเสริมศักยภาพการวิจัยขั้นสูงสำหรับอาจารย์ผู้ช่วยสอน และนักศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา ในโครงการ SLA In-House Seminar for Advanced Research Empowerment (ARE)
- ผลจากการจัด DSS และ ARE ได้มีส่วนอย่างสำคัญในการนำไปจัดการความรู้เชิงระบบ (KM) และเรียบเรียงเป็นผลงานวิชาการ/วิจัยเผยแพร่ในเอกสาร/หนังสือ/วารสารวิชาการ ๓ ฉบับ ที่มีระบบ Peer-Review โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดยการจัดการเรียบเรียงความรู้และทำบรรณานุกรมโดยสำนักงานคณบดี ร่วมกับพลังอาจารย์หนุ่มสาวและผู้ช่วยสอน ได้แก่
 - หนังสือรวมบทความวิชาการ/วิจัย ศิลปศาสตร์สำนัก ฉบับภาษาและรหัสยของภาษา” Liberal Arts Integrity – Language and Semiotics of Language (๑๙๘ หน้า)
 - หนังสือรวมบทความคัดสรร-บทแปล-บทความวิชาการ (ทวิภาษา ไทย-อังกฤษ) มหากาพย์พื้นบ้านสยาม ขุนช้างขุนแผน – เสภา คีตลีลานาฏกรรม (๒๑๔ หน้า)
 - วารสารวิชาการภาษาอังกฤษ ด้าน ไทย/ไทยศึกษา โดยความร่วมมือกับ SEACOM, Berlin TAI CULTURE Vol.๒๒ : Tai/Thai Women in Asian Context (๒๑๖ หน้า)
- เพื่อยกระดับการก้าว “สู่สากล” อย่างเต็มศักยภาพ ยังได้ขยายเครือข่ายการวิจัยและการขยายผลการวิจัยที่ได้จัดพิมพ์เผยแพร่ไปสู่มหาวิทยาลัยระดับนานาชาติ โดยสำนักวิชาศิลปศาสตร์ มวล.เป็นผู้ประสานงานหลักในการเชื่อมโยงเครือข่ายมหาวิทยาลัยไทย โดยการ จัด การสัมมนาระดับนานาชาติ “ไทยในบริบทอาเซียน” ในครั้งนี้ได้มีความร่วมมือกับอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยไทยเป็นเครือข่ายการวิจัยและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม Research Consortium Network for Cultural Promotion ร่วมกับอีก ๓ มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยหอการค้า โดยเป็นศูนย์กลางประสานความร่วมมือด้านการวิจัยและการเผยแพร่ขยายผลการวิจัยวารสาร TAI CULTURE Vol.๒๒ : Tai/Thai Women in Asian Context ซึ่งศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชลธิรา สัตยารัตนา ได้รับเชิญให้เป็นบรรณาธิการในฐานะนักวิชาการ *** วารสารฉบับนี้ ได้รับการรับรองเป็นทางการจากโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มีอาจารย์สำนักวิชาศิลปศาสตร์อีก ๔ รายมีผลงานวิจัยได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ร่วมกันในวารสารฉบับความร่วมมือพิเศษนี้

ในส่วนของนักศึกษา

- จัดโครงการและกิจกรรมเพื่อให้โอกาสนักศึกษาได้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น ในวันพุธบ่าย เช่น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมฝึกภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ (English Movie and Discussion) โดยจะมี English Discussion หลังจากการชมภาพยนตร์ กิจกรรม English Discussion Group เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพูดและการอภิปราย เปิดกว้างให้นักศึกษาและบุคลากรเข้าร่วม
- จัดโครงการ In-country ของหลักสูตรภูมิภาคศึกษา และหลักสูตรภาษาจีน ซึ่งนักศึกษาสามารถไปศึกษาในต่างประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และ จีน เป็นเวลา ๑ ถึง ๒ ภาคการศึกษา ฯลฯ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการบริการวิชาการ และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมเพื่อ ยกย่องระดับพัฒนาการเรียนการสอนวรรณคดีไทยสู่ความเป็นมาตรฐานสากล ได้มีการส่งเสริมให้นักศึกษาทุก หลักสูตรที่เปิดสอนในสำนักวิชาศิลปศาสตร์ เข้าร่วมโครงการสัมมนาวิชาการเรื่อง ไทยในบริบทอาเซียน ระหว่างวันที่ ๔-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และร่วมดำเนินกิจกรรมเสวนาวิชาการใน หัวข้อ “คนไท / ผู้หญิงไทย และวัฒนธรรมไทยนอกประเทศ” พร้อมการเปิดตัววารสารวิชาการ TAI CULTURE V.๒๒ : Tai/Thai Women in Asian Context” และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสวนาเรื่อง “การ อ่านเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนด้วยมุมมองใหม่” ผนวกด้วยกิจกรรมการประกวดขับเสภา (ไทย) – การอ่านบท แพล (อังกฤษ) เรื่องขุนช้างขุนแผน และการแสดงคีตลีลานาฏกรรมมหากาพย์พื้นบ้านขุนช้างขุนแผน โดย นักศึกษาทั้งสามมหาวิทยาลัย และนักเรียนในภาคใต้อีกหลายโรงเรียนได้เข้าร่วมการประกวด และจัดการแสดง เป็นละครเวทีโรงใหญ่ ในหอประชุมไทยบุรี ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งประสบความสำเร็จและผู้ชมได้รับ ความประทับใจเป็นอย่างมาก
- เพิ่มความรู้ให้นักศึกษามากขึ้นโดยการใช้ระบบสารสนเทศเข้าช่วยมากกว่าเดิม ใช้สื่อการสอนและระบบ สารสนเทศ แบบ m-Learning ให้นักศึกษาเข้าถึงสื่อการสอนได้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เรียนรู้และ วิจัยผ่านการใช้เครือข่ายสารสนเทศทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน มาเลย์ อินโดนีเซีย ซึ่งเป็น แนวทางสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF)
- คณาจารย์หลักสูตรภาษาอังกฤษ ภูมิภาคศึกษา รัฐศาสตร์ และไทยศึกษาบูรณาการ ได้เป็นแบบอย่างที่ดีเลิศ ในการนำนักศึกษาเข้าสู่ปฏิบัติการเรียนรู้ในห้องเรียน แบบ Active Learning เช่น นักศึกษาเข้าไปสอน ภาษาอังกฤษ รับใช้ชุมชนรายรอบมหาวิทยาลัย นักศึกษาหลักสูตรภูมิภาคเข้าไปในโรงเรียนประจำชุมชนเพื่อ สร้างความตระหนักเรื่องประชาคมอาเซียน นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์และไทยศึกษาเข้าสู่การเรียนรู้จาก ชุมชนและเข้าปฏิบัติการรับใช้ชุมชนด้วยรูปการต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเริ่มเข้าในช่วงปรับพื้นฐาน ก่อนเข้าศึกษาภาค ๑/๒๕๕๔ และรณรงค์ให้มีจิตสำนึกการเลือกตั้งที่ใสสะอาดในอำเภอท่าศาลา ร่วมกับสื่อมวลชน “ครอบครัว ขาว ๓” ฯลฯ ในระยะต้นปีการศึกษา ๒๕๕๔ ส่วนหลักสูตรภาษาจีนก็ได้เริ่มเตรียมการทำแผนฯ และโครงการ ไปให้ความรู้พื้นฐานด้านภาษาจีนโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตเพล็ลนรองรับในระดับโรงเรียนประจำชุมชน ใน จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๕๔

๔.๒ ในด้านการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อบริบทใหม่ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ระดับภูมิภาค อาเซียน มีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย เพื่อการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบโลกใหม่ โดยการกำหนด “*แผนสู่ ความเป็นเลิศในบริบทอาเซียน*” วางแผนการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาภูมิภาคศึกษา และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ให้ครอบคลุมทั้งภูมิภาคอาเซียน โดยการปรับชื่อ “หลักสูตรภูมิภาคศึกษา” เป็น “**หลักสูตร อาเซียนศึกษา**” จากที่มีอยู่เดิม คือ ภาษามาเลย์ และ อินโดนีเซีย ได้ปรับหลักสูตรใหม่ เพิ่มรายวิชา ภาษาเวียดนาม ญี่ปุ่น พม่า เขมร ตากาล็อก และเน้น เนื้อหารายวิชาด้านเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้อยู่ในบริบทอาเซียน ซึ่งสอดคล้อง กับอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กำหนดขึ้นใหม่ คือ ความเป็น “อุทยานการศึกษาแห่งอาเซียน”

๔.๓ มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการก้าวสู่ความเป็นสากลมากขึ้น จัดหาอาจารย์ใหม่ที่มีประสบการณ์ ด้านการสอนภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ โดยมีทักษะการสอนด้วยวิธีวิทยาทางภาษาศาสตร์แผนใหม่ และมีความรอบรู้ใน เชิงสหวิทยาการ สามารถบรรยายวิชาภาษาไทยและไทยศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ตามโครงการความร่วมมือที่มีพันธะสัญญาต่อกัน ในจำนวนสถาบันที่มากขึ้นกว่าเดิม

๔.๔ มีการวางแผน เตรียมการ และลงนามความร่วมมือ ให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ รัฐศาสตร์ ไป เรียนตามโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในมาเลเซีย ในปีการศึกษา ๒๕๕๔

๔.๕ มีการให้บริการทางวิชาการ ด้านการวิจัยขั้นสูง โดย Universiti Putra Malaysia เชิญประธานหลักสูตร ปริญญาเอก สาขาเอเชียศึกษา ให้เป็น External Reader ในการพิจารณาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก สาขาสังคมศาสตร์ และชุมชนศึกษา ตามที่มีสัญญาความร่วมมือด้านการวิจัยขั้นสูงต่อกันและกัน

๔.๖ มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ (แฝง) ผ่านการให้บริการทางวิชาการ ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและวิจัยของสำนักวิชา เช่น

- การจัดกิจกรรมโครงการค่ายอ่านเขียนเรียนกวีเพื่อพัฒนาความรู้เยาว์ โดยหลักสูตรไทยศึกษาบูรณาการ ระหว่าง วันที่ ๒๓-๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุม ๑ อาคารวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

- การจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครั้งที่ ๓ (English Camp III) ให้กับโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จ.กระบี่ ระหว่างวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ – ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

- การจัดการสัมมนาทางวิชาการ โดยมีวิทยากรระดับนานาชาติเข้าร่วม เรื่อง “ไทยในบริบทอาเซียน” ระหว่างวันที่ ๔-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยการบูรณาการภารกิจวิจัยชั้นสูง การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการให้บริการทางวิชาการ แก่ภูมิภาคภาคใต้ โดยสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ร่วมกับมหาวิทยาลัยไทยในเครือข่าย และองค์กรระหว่างประเทศ (เยอรมัน) ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

- การจัดการสัมมนาทางวิชาการระดับภูมิภาค โดยมีวิทยากรจากมหาวิทยาลัยต่างชาติเข้าร่วม เรื่อง “การเมือง อำนาจและการบริหาร” หลังปี ๑๙๘๐ ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยหลักสูตรรัฐศาสตร์ ณ ห้องประชุม ๑ อาคารวิจัย

- นอกจากนี้ ยังมีการจัดสอบวัดความรู้ภาษาจีน (HSK) ร่วมกับสถาบันขงจื้อ มอ. ภูเก็ต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรภาษาจีน ซึ่งดำเนินการเป็นประจำทุกปี

สรุปในภาพรวม สำนักวิชาศิลปศาสตร์ สามารถบรรลุปณิธาน “เป็นหลักในถิ่น เป็นเลิศสู่สากล” ได้อย่างเต็มภาคภูมิ โดยผ่านกระบวนการและกลไกการประกันคุณภาพอย่างเข้มข้นของสำนักวิชา

๕) การประกันคุณภาพด้านพัฒนาศักยภาพและการสร้างกลไกการประกันคุณภาพที่เน้นสัมฤทธิ์ผล

๕.๑ ในแง่ของการพัฒนาบุคลากร ได้มีการจัดสรรงบประมาณพัฒนาศักยภาพของหลักสูตร ให้สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาและอาจารย์ที่สำนักวิชารับผิดชอบ ได้แก่

- การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมตามแนวทาง ๓ D การทัศนศึกษาในพื้นที่ให้กับทุกหลักสูตรโดยอาจารย์ประจำรายวิชา หรือผู้ประสานงานหลักสูตร หรือผู้ประสานงานสาขาวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ กิจกรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและความหลากหลายกิจกรรม

- นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถเสนอของบกิจกรรมบูรณาการที่ดำเนินการโดยนักศึกษาเอง แต่มีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาได้ จากส่วนกิจการนักศึกษา เช่น กิจกรรม English Night, Chinese Night ฯลฯ

๕.๒ ได้วางระบบ กลไก การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทุกสาขาวิชาและหลักสูตร อย่างเป็นทางการเพื่อรองรับการประเมินระดับสาขาวิชา/หลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาของสำนักวิชา ที่ประกอบด้วยกรรมการจากทุกหลักสูตร มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการจัดทำรายงานการประเมินตนเองในระดับหลักสูตร/สาขาวิชา/จนถึงระดับสำนักวิชา และมีการติดตามประเมินผลคณบดีในฐานะประธานสภาสถาบัน (คณะกรรมการประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์) เพื่อถอดบทเรียน เสริมจุดแข็ง ขจัดจุดอ่อน รวมทั้งบริหารจัดการความเสี่ยงในปีการศึกษาต่อไป

๕.๓ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ร่วมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา (TQF) ในส่วนที่สำนักวิชา รับผิดชอบ คือ กลุ่มภาษา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มกีฬาและนันทนาการ โดยสำเร็จเป็นโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาใหม่ พร้อมคำอธิบายรายวิชา และ Curriculum Mapping โดยการประชาพิจารณ์ในระดับมหาวิทยาลัย และได้รับการรับรองหลักสูตร โดยประกาศใช้กับหลักสูตรใหม่ทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ได้ทันปีการศึกษา ๒๕๕๔ ซึ่งจัดว่าเป็นผลการประกันคุณภาพที่ล้ำหน้ากรอบเวลาที่กำหนดไว้เดิม

๕.๔ คณาจารย์ ผู้ช่วยสอน และพนักงานสายสนับสนุน ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้ร่วมทำความเข้าใจในระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ ครอบคลุมองค์ประกอบให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ สกอ. สมศ. และ มวล. โดยมุ่งหมายให้ได้มาตรฐานสากลด้วย ได้มีการจัดประชุม อบรม ชักซ้อมความเข้าใจเรื่องความสำคัญเชิงระบบ กลไก และกระบวนการ ของการประกันคุณภาพภายใน ทั้งระดับสำนักวิชา และระดับมหาวิทยาลัย หลายครั้งในปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทุกฝ่ายทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง และมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นผู้เสริมความเข้มแข็งให้อย่างมีนัยยะสำคัญ

ความสำเร็จที่ปรากฏเป็นมรรคผลอย่างเด่นชัด ในระยะต้นปีการศึกษา ๒๕๕๔ ทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นผลจากการร่วมแรงร่วมใจประกันคุณภาพทุก ๆ ด้าน ครอบคลุมองค์ประกอบ ทั้งของ สกอ. และ มวล. ตลอดระยะปีแห่งการประกันคุณภาพ ๒๕๕๓ อย่างเข้มข้น โดยคณาจารย์ ผู้ช่วยสอน และพนักงานสายสนับสนุน ประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ในภาพรวม คณะกรรมการประกันคุณภาพฯ และคณะทำงาน SAR ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์ที่ร่วมดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในด้วยจิตสำนึก ในเชิงกลไก และในเชิงกระบวนการ จนเกิดเป็นสัมฤทธิ์ผลดังที่ปรากฏในรายงาน เป็นนิมิตหมายอันดีต่อการก้าวสู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมีจังหวะก้าว นับเป็นกำลังใจแก่คณบดี ผู้บริหาร และผู้ร่วมงานทุกท่าน.

2. ผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพของ สกอ.

๒.๑ ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพของ สกอ.

ผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดยเฉลี่ยทั้ง ๙ องค์ประกอบ พบว่า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๗๕ อยู่ในระดับ ดี (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน) องค์ประกอบที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดมี ๔ องค์ประกอบ โดยมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยเต็ม ๕.๐๐ เท่ากัน และอยู่ในระดับดีมาก คือ องค์ประกอบปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ องค์ประกอบการวิจัย องค์ประกอบบริการทางวิชาการแก่สังคม และองค์ประกอบ การเงินและงบประมาณ รองลงไปคือ องค์ประกอบด้านการบริหารและการจัดการ และองค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๐๐) และองค์ประกอบด้านการผลิตบัณฑิต (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๘๘) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. แต่ทั้งนี้ มีตัวบ่งชี้บางส่วนที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (มีคะแนนอิงเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับ ๒.๐๐ ลงมา) ซึ่งมีเพียง ๑ ตัวบ่งชี้ คือ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๑.๒๕)

๒.๒ ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

ผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดยเฉลี่ยทั้ง ๙ องค์ประกอบ พบว่า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๗๕ อยู่ในระดับดี (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน) องค์ประกอบที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดมี ๓ องค์ประกอบ โดยมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยเต็ม ๕.๐๐ เท่ากัน และอยู่ในระดับดีมาก คือองค์ประกอบปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ องค์ประกอบการวิจัย องค์ประกอบบริการทางวิชาการแก่สังคม และองค์ประกอบ การเงินและงบประมาณ รองลงไปคือ องค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ องค์ประกอบการบริหารและการจัดการ (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๐๐)

๒.๓ ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานที่ ๒ ก. ด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มาตรฐานที่ ๒ ข. ด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่ ๓ ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๓ พบว่า มาตรฐานที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๕.๐๐) จำนวน ๑ มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ ๓ มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับดี จำนวน ๓ มาตรฐาน คือมาตรฐานที่ ๒ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๑๗) มาตรฐานที่ ๒ ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔) มาตรฐานที่ ๒ ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๓๒)

๒.๔ ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒) ด้านกระบวนการภายใน ๓) ด้านการเงิน และ ๔) ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๓ พบว่า ด้านที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเงิน มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๕.๐๐ อยู่ในระดับดีมาก รองลงไปตามลำดับ คือด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๖๖ ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๐๖ และด้านกระบวนการภายใน มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๐๐

๒.๕ ผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มุมมองปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านปัจจัยนำเข้า ๒) ด้านปัจจัยกระบวนการ และ ๓) ด้านปัจจัยผลผลิตหรือผลลัพธ์ ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๓ พบว่าทั้ง ๓ ด้านมีผลการประเมิน อยู่ในระดับดี มีคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐานเฉลี่ย ๔.๒๘ โดยมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยด้านปัจจัยนำเข้า ๓.๗๕ และมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยด้านปัจจัยกระบวนการ ๔.๔๒

๓. ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพของ มวล.

ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เฉพาะของมหาวิทยาลัย จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ๑) ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ต่อจำนวนนักศึกษาที่ประกาศรับ ๒) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่รับเข้าใหม่ (เฉลี่ยทุกคน) ๓) ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาปกติ (ของผู้ที่เข้าศึกษาในรอบนั้น) ๔) ร้อยละของนักศึกษาที่สูญเสียต่อรุ่น (พันสภาพจากผลการเรียน) ๕) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบไปประกอบ

วิชาชีฟผ่านในครั้งแรก ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด และ ๖) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักศึกษาทุกคนที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ

ในภาพรวมทั้งสำนักวิชา โดยเฉลี่ยทั้ง ๖ ตัวบ่งชี้ข้างต้น พบว่า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔ (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน) โดยมีตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๐๐) จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ต่อจำนวนนักศึกษาที่ประกาศรับ และ ร้อยละของนักศึกษาที่สูญเสียต่อรุ่น (พ้นสภาพจากผลการเรียน) มีตัวชี้ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๔.๐๐) ๑ ตัวบ่งชี้ คือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่รับเข้าใหม่ (เฉลี่ยทุกคน) และมีตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐) ๑ ตัวบ่งชี้ คือ ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาปกติ (ของผู้ที่เข้าศึกษาในรุ่นนั้น) และ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักศึกษาทุกคนที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ

๔. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสำนักวิชาเร่งด่วน

๑) สำนักวิชาควรส่งเสริมและกระชับกลไกที่ทำให้บุคลากรในสำนักวิชาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดค่านิยมร่วม (Share-Vision) แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ในการที่จะให้สำนักวิชาบรรลุพันธกิจที่กำหนดไว้

๒) จัดทำแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในเชิงจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในการพัฒนาอาจารย์ให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

๓) ส่งเสริมให้มีกลไกขับเคลื่อนให้อาจารย์เสนอของบพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น

๔) จัดทำแผนปฏิบัติการโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ เพื่อพัฒนาสำนักวิชาสู่ความเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ ที่มีความเป็นเลิศ ในการดำเนินพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต ที่เน้นการวิจัย โดยมีสำนักความรับผิดชอบต่อสังคม

๕) กำหนดให้มีโครงการบริการวิชาการแก่สังคม โดยบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยจัดไว้ในแผนปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับจังหวะก้าวของแผนยุทธศาสตร์ มวล. และมีการประเมินติดตามประเมินผลตามรอบการรายงานแผนฯ ทุกระยะ

๖) สร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาใหม่ ทุกหลักสูตร ทุกระดับ เพื่อให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยจิตสำนึก โดยมีการติดตามและประเมินผลในรอบปีการศึกษา

๗) ปรับปรุงและพัฒนาแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องต้องกันกับตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยคำนึงถึงเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ และขับเคลื่อนบูรณาการคณาจารย์ไป

๘) สร้างเสริมกิจกรรมพัฒนาคุณภาพบัณฑิตโดยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ให้บรรลุตามเป้าหมายหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการอุดมศึกษา (TQF)

๙) สร้างกิจกรรมพัฒนานักศึกษาตามแนวทาง ๓ D ให้มีความเข้มข้นและต่อเนื่องมากขึ้นเป็นลำดับ

๑๐) คิดค้นสร้างกลไกเฉพาะของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ เพื่อพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพ คู่ขนานกับการเสริมความเข้มแข็งให้กับฝ่ายกิจการนักศึกษาของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ให้มีอัตลักษณ์สอดคล้องกับวิชาชีพด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้วยศิลปศาสตร์สำนึก ที่เป็นอัตลักษณ์โดดเด่นของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เพื่อหนุนเสริมการทำงานด้านกิจการนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย